ආනන්දයෙනි, මෙසේසිනුදු තථාගතයන් වහන්සේ විසින් පුරුෂෙන්ද්‍රිය-ඥානය සිතින් සිත පිරිසිඳ දන්නාලද වෙයි ආනන්දයෙනි, මෙසේසිනුදු තථාගතයන් වහන්සේ විසින් මත්තෙහි ධර්මසමුත්පාදය සිතින් සිත පිරිසිඳ දන්නාලද වෙයි.

ආනන්දයෙනි, මේ පුද්ගලයන් අතුරෙහි යම් ඒ පළමු තුන් පුඟුල් කෙනෙක් වෙත් නම්, ඒ තුන් පුඟුලන් අතුරින් එකෙක් අපරිහානධර්ම ඇතියේ ය. එකෙක් පිරිහෙන සැහැවි ඇතියේ ය. එකෙක් ආපායික ය, නෛරයික ය. ආනන්දයෙනි, මේ පුද්ගලයන් අතුරෙහි යම් ඒ පශ්චිම තුන් පුද්ගල කෙනෙක් වෙත් නම්, මෙ තුන්දෙන අතුරින් එකෙක් පරිහානධර්ම ඇතියේ ය. එකෙක් අපරිහානධර්ම ඇතියේ ය. එකෙක් පිරිනිවන සැහැවි ඇතියේය යි.

6. 2. 1 9

[නිබ්බෙධික සූත්‍රය]

[සැවැත්නිදන යි]

9. මහණෙනි, තොපට 'නිබ්බෙධික පරියාය' නම් ධර්මපර්‍ය්‍යාය දෙසමි. එ අසව, මනාකොට මෙනෙහි කරව, කියම්හයි. වහන්ස එසේ යයි එ භික්‍ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් ඇස්වූහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය කරුණ වදාළහ:

මහණෙනි, නිබ්බෙධිකපරියාය නම් ධර්මපර්‍ය්‍යාය කවරේය යත්:

මහණෙනි, කාමයෝ දතයුතු වෙත්. කාමයන්ගේ නිදානසම්භවය දතයුතු වෙයි. කාමයන්ගේ වෙමත්තතා සඞ්ඛ්‍යාත නානාකරණය දතයුතු වෙයි. කාමයන්ගේ විපාකය දතයුතු වෙයි. කාමනිරොධය දතයුතු වෙයි. කාමනිරොධගාමිනීප්‍රතිපද් දතයුතු වේ.

මහණෙනි, වේදනා දතයුතුය. වේදනාවන්ගේ නිදානසම්භවය දතයුතුය. වේදනාවන්ගේ වේමත්තතා සඞ්ඛ්‍යාත නානාකරණය දතයුතු ය. වේදනාවන්ගේ විපාකය දතයුතු ය. වේදනානිරොධය දතයුතු ය. වේදනානිරොධ-ගාමිනීප්‍රතිපද් දතයුතු යි.

මහණෙනි, සංඥ දතයුතු ය. සංඥවන්ගේ නිදානසම්භවය දතයුතු ය. සංඥවන්ගේ වෙමත්තතාව දතයුතු ය. සංඥවන්ගේ විපාකය දතයුතු ය. සංඥනිරොධය දතයුතු ය. සංඥනිරොධගාමිනීප්‍රතිපද් දතයුතු යි.

මහණෙනි, ආස්‍රවයෝ දතයුත්තාහ. ආස්‍රවයන්ගේ නිදානසම්භවය දත-යුතු වෙයි. ආස්‍රවයන්ගේ වෙමත්තතාව දතයුතු ය. ආස්‍රවයන්ගේ විපාක දතයුතු ය. ආස්‍රවනිරොධය දතයුතු ය. ආස්‍රවනිරොධගාමිනී පතිපද් දතයුතු යි.

මහණෙනි, කර්මය දතයුතු ය. කර්මයන්ගේ නිදානසම්භවය දතයුතු ය. කර්මයන්ගේ වෙමත්තතාව දතයුතු ය. කර්මවිපාකය දතයුතු ය. කර්ම-නිරොධය දතයුතු ය. කර්මනිරොධගාමිනීප්‍රතිපද් දතයුතු යි.

දුක්ඛං භික්ඛවෙ වෙදිතබ්බං. දුක්ඛස්ස නිදානසම්භවො වෙදිතබ්බො. දුක්ඛස්ස වෙමත්තතා වෙදිතබ්බා. දුක්ඛස්ස විපාකො වෙදිතබ්බො. දුක්ඛනිරොධො වෙදිතබ්බො. දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදා වෙදිතබ්බාති.

(1) ''කාමා භික්ඛවෙ වෙදිතබ්බා, කාමානං නිදානසම්භවො වෙදිතබ්බො, කාමානං වෙමත්තතා වෙදිතබ්බා, කාමානං විපාකො වෙදිතබ්බො, කාමනිරොධො වෙදිතබ්බො, කාමනිරොධගාමිනී පටිපදා වෙදිතබ්බාති ඉති ඛො පනෙතං වුත්තං. කිඤ්චෙතං පටිච්ච වුත්තන්ති.

පඤ්චිමෙ භික්ඛවෙ කාමගුණා: චක්ඛුවිඤ්ඤෙය්‍යා රූපා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමූපසංහිතා රජනීයා. සොතවිඤ්ඤෙය්‍යා සද්දා -පෙ- ඝානවිඤ්ඤෙය්‍යා ගන්ධා -පෙ- ජිව්හාවිඤ්ඤෙය්‍යා රසා -පෙ- කායවිඤ්ඤෙය්‍යා ඵොට්ඨබ්බා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමූපසංහිතා රජනීයා. අපිච ඛො භික්ඛවෙ නෙතෙ කාමා, කාමගුණා නාමෙතෙ අරියස්ස විනයෙ වුච්චන්ති.

66. සඞ්කප්පරාගො පුරිසස්ස කාමො
නෙතෙ කාමා යානි චිත්‍රානි ලොකෙ,
සඞ්කප්පරාගො පුරිසස්ස කාමො
තිට්ඨන්ති චිත්‍රානි තථෙව ලොකෙ,
අථෙත්ථ ධීරා විනයන්ති ඡන්දන්ති.

කතමො ච භික්ඛවෙ කාමානං නිදානසම්භවො: ඵස්සො භික්ඛවෙ කාමානං නිදාන සම්භවො.

කතමා ච භික්ඛවෙ කාමානං වෙමත්තතා: අඤ්ඤො භික්ඛවෙ කාමො රූපෙසු, අඤ්ඤො කාමො සද්දෙසු, අඤ්ඤො කාමො ගන්ධෙසු, අඤ්ඤො කාමො රසෙසු, අඤ්ඤො කාමො ඵොට්ඨබ්බෙසු. අයං වුච්චති භික්ඛවෙ කාමානං වෙමත්තතා.

කතමො ච භික්ඛවෙ කාමානං විපාකො: යං ඛො භික්ඛවෙ කාමයමානො තජ්ජං තජ්ජං අත්තභාවං අභිනිබ්බත්තෙති පුඤ්ඤභාගියං වා අපුඤ්ඤභාගියං වා, අයං වුච්චති භික්ඛවෙ කාමානං විපාකො.

කතමො ච භික්ඛවෙ කාමනිරොධො: ඵස්සනිරොධො භික්ඛවෙ කාමනිරොධො.

අයමෙව අරියො අට්ඨඞ්ගිකො මග්ගො කාමනිරොධගාමිනී පටිපදා. සෙය්‍යථිදං: සම්මාදිට්ඨි සම්මාසඞ්කප්පො සම්මාවාචා සම්මාකම්මන්තො සම්මා ආජීවො සම්මාවායාමො සම්මාසති සම්මාසමාධි.

යතො ච ඛො භික්ඛවෙ අරියසාවකො එවං කාමෙ පජානාති, එවං කාමානං නිදානසම්භවං පජානාති, එවං කාමානං වෙමත්තතං පජානාති, එවං කාමානං විපාකං පජානාති, එවං කාමානං නිරොධං[1] පජානාති, එවං කාමානං නිරොධගාමිනිං[2] පටිපදං පජානාති, සො ඉමං නිබ්බෙධිකං බ්‍රහ්මචරියං පජානාති කාමනිරොධං.

''කාමා භික්ඛවෙ වෙදිතබ්බා -පෙ- කාමනිරොධගාමිනිපටිපදා වෙදිතබ්බා''ති ඉති යන්තං වුත්තං ඉදමෙතං පටිච්ච වුත්තං.

1. කාම නිරොධං - මජ්ඣං
2. කාම නිරොධ ගාමිනිං - මජ්ඣං, කාමානං නිරොධගාමිනී - සීමු.

Free Distribution www.aathaapi.org

මහණෙනි, දුඃඛය දතයුතු ය. දුඃඛයාගේ නිදානසම්භවය දතයුතු ය. දුඃඛයාගේ වෙමත්තතාව දතයුතු ය. දුඃඛයාගේ විපාකය දතයුතු ය. දුඃඛ-නිරොධය දතයුතු ය. දුඃඛනිරොධගාමිනීප්‍රතිපද් දතයුතු යි.

(1) ''මහණෙනි, කාමයෝ දතයුත්තාහ. කාමයන්ගේ නිදානසම්භවය දතයුතු. කාමයන්ගේ වෙමත්තතාව දතයුතු. කාමයන්ගේ විපාක ය දතයුතු. කාමනිරොධය දතයුතු. කාමනිරොධගාමිනීප්‍රතිපද් දතයුතු ය''යි තෙල යමක් කියනලද නම්, තෙල කුමක් ඇරැබ කියනලද යැ යත්:

මහණෙනි, ඉෂ්ට වූ කාන්ත වූ මනවඩන ප්‍රියරූප වූ කාමොපසංහි වූ රජනීය වූ චක්‍ෂුර් විඥෙය රූපයෝය... ශ්‍රොත්‍රවිඥෙය ශබ්ද යෝ ය ... ඝ්‍රාණ-විඥයගන්ධයෝ ය. ජිව්හා විඥෙය රසයෝය ... ඉෂ්ට වූ කාන්ත වූ මනාප වූ ප්‍රියස්වභාව ඇති කාමෝපසංහිත වූ රජනීය වූ කායවිඥෙය ස්‍ප්‍රෂ්ටව්‍යයෝ ය යි මෙ කාමගුණ පසෙක මහණෙනි, වැලිත් මොහු කාමයෝ නො වෙති මොහු ආය්‍ර්‍යයන්ගේ විනයෙහි කාමගුණ නම්හයි කියනු ලැබෙත්

66. ලොවුහි පුරුෂයක් හට සඞ්කල්ප විසින් උපන් රාගය, කාම වෙයි. යම් බඳු විසිතුරු ආලම්බනයෝ වෙත් නම් තුලුහු කාම නො වෙත්. පුරුෂයාගේ සඞ්කල්පරාගය ම කාම වෙයි. ලොව්හි විසිතුරු වස්තූහු එලෙසින් ම සිටූනාහ. වැලිත් එ අරමුණු කෙරේ උපන් ඡන්දරාගය ධීරයෝ විනයනය කරත්.

මහණෙනි, කාමයන්ගේ නිදාන සම්භවය (උප්පත්ති කාරණ) කවරේය යත්: මහණෙනි, ස්පර්ශය කාමයන්ගේ නිදානසම්භවය යි.

මහණෙනි, කාමයන්ගේ වෙමත්තතා සඞ්ඛ්‍යාත නානාකාරණය කවරේ ය යත්: මහණෙනි, රූපාලම්බනයෙහි කාමය අනෙකෙකි. ශබ්දාලම්බනයෙහි කාමය අනෙකෙකි. ගන්ධාලම්බනයෙහි කාමය අනෙකෙකි. රසාලම්බන-යෙහි කාමය අනෙකෙකි. ස්‍ප්‍රෂ්ටව්‍යාලම්බනයෙහි කාමය අනෙකෙකි. මහණෙනි, මේ කාමයන්හි වෙමත්තතා යි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, කාමයන්ගේ විපාක කවරේ ය යත්: යම් ආත්මභාවයක් කැමැති වනුයේ එයිනෙයින් උපන් පුණ්‍යභාගිය වූ හෝ අපුණ්‍යභාගිය වූ හෝ ආත්මභාවයක් උපදවා නම්, මහණෙනි, කාමයන්ගේ මේ විපාක යි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, කාමනිරොධය කවරේය යත්: මහණෙනි, ස්පර්ශනිරොධය කාමනිරොධය යි.

මෙ අරිඅටඟි මඟ ම කාමනිරොධගාමිනීප්‍රතිපදා යි. එ නම්: සම්මාදිට්ඨි ය, සම්මාසඞ්කප්ප ය, සම්මාවාචා ය, සම්මාකම්මන්ත ය, සම්මාආජීව ය, සම්මාවායාම ය, සම්මාසතිය, සම්මාසමාධි යි.

මහණෙනි, යම් කලෙක පටන් අරිසවු මෙසෙයින් කාමයන් දන්නේ ද, මෙසෙයින් කාමයන් ගේ නිදානසම්භවය දන්නේ ද, මෙ සෙයින් කාමයන්ගේ වෙමත්තතා දන්නේ ද, මෙසෙයින් කාමයන්ගේ විපාක දන්නේ ද, මෙසෙයින් කාමයන්ගේ නිරොධය දන්නේ ද, මෙසෙයින් කාමයන්ගේ නිරොධගාමිනීප්‍රතිපදා දන්නේ ද, හෙ මෙ නිර්වේධක බ්‍රහ්මචය්‍ර්‍යය වූ කාම නිරොධය දන්නේ ය.

''මහණෙනි, කාමයෝ දතයුත්තාහ... කාමරොධගාමිනීපටිපදා දතයුතු ය''යි මෙසෙයින් තෙල යමක් කියනලද නම්, තෙල කරුණ මෙ සඳහා කියනලද.

(2) "වේදනා භික්ඛවෙ වේදිතබ්බා -පෙ- වේදනානිරොධගාමිනීපටිපදා වේදිතබ්බා''ති ඉති ඛො පනෙතං වුත්තං, කිඤ්චෙතං පටිච්ච වුත්තං.

තිස්සො ඉමා භික්ඛවෙ වේදනා, සුඛා වේදනා දුක්ඛා වේදනා, අදුක්ඛමසුඛා වේදනා.

කතමො ච භික්ඛවෙ වේදනානං නිදානසම්භවො: ඵස්සො භික්ඛවෙ වේදනානං නිදානසම්භවො.

කතමා ච භික්ඛවෙ වේදනානං වෙමත්තතා: අත්ථි භික්ඛවෙ සාමිසා සුඛා වේදනා, අත්ථි නිරාමිසා සුඛා වේදනා, අත්ථි සාමිසා දුක්ඛා වේදනා, අත්ථි නිරාමිසා දුක්ඛා වේදනා, අත්ථි සාමිසා අදුක්ඛමසුඛා වේදනා, අත්ථි නිරාමිසා අදුක්ඛමසුඛා වේදනා, අයං වුච්චති භික්ඛවෙ වේදනානං වෙමත්තතා.

කතමො ච භික්ඛවෙ වේදනානං විපාකො: යං භික්ඛවෙ වේදියමානො තජ්ජං තජ්ජං අත්තභාවං අභිනිබ්බත්තෙති පුඤ්ඤභාගියං වා අපුඤ්ඤ-භාගියං වා, අයං වුච්චති භික්ඛවෙ වේදනානං විපාකො.

කතමො ච භික්ඛවෙ වේදනානිරොධො: ඵස්සනිරොධො භික්ඛවෙ වේදනානිරොධො.

අයමෙව අරියො අට්ඨඞ්ගිකො මග්ගො වේදනා නිරොධගාමිනී පටිපදා. සෙය්‍යථිදං: සම්මාදිට්ඨි -පෙ- සම්මාසමාධි.

යතො ච ඛො භික්ඛවෙ අරියසාවකො එවං වේදනං පජානාති, එවං වේදනානිදානසම්භවං පජානාති, එවං වේදනානං වෙමත්තතං පජානාති, එවං වේදනානං විපාකං පජානාති, එවං වේදනානං නිරොධං[1] පජානාති, එවං වේදනානිරොධගාමිනිං පටිපදං පජානාති, සො ඉමං නිබ්බෙධිකං බ්‍රහ්මචරියං පජානාති වේදනානිරොධං.

"වේදනා භික්ඛවෙ වේදිතබ්බා -පෙ- වේදනානිරොධගාමිනී පටිපදා වේදිතබ්බා''ති ඉති යන්තං වුත්තං, ඉදමෙතං පටිච්ච වුත්තං.

(3) "සඤ්ඤා භික්ඛවෙ වේදිතබ්බා -පෙ- සඤ්ඤානිරොධගාමිනී පටිපදා වේදිතබ්බා''ති ඉති ඛො පනෙතං වුත්තං, කිඤ්චෙතං පටිච්ච වුත්තං:

ඡයිමා භික්ඛවෙ සඤ්ඤා: රූපසඤ්ඤා සද්දසඤ්ඤා ගන්ධසඤ්ඤා රසසඤ්ඤා ඵොට්ඨබ්බසඤ්ඤා ධම්මසඤ්ඤා.

කතමො ච භික්ඛවෙ සඤ්ඤානං නිදානසම්භවො, ඵස්සො භික්ඛවෙ සඤ්ඤානං නිදානසම්භවො.

කතමා ච භික්ඛවෙ සඤ්ඤානං වෙමත්තතා; අඤ්ඤා භික්ඛවෙ සඤ්ඤා රූපෙසු, අඤ්ඤා සඤ්ඤා සද්දෙසු, අඤ්ඤා සඤ්ඤා ගන්ධෙසු, අඤ්ඤා සඤ්ඤා රසෙසු, අඤ්ඤා සඤ්ඤා ඵොට්ඨබ්බෙසු, අඤ්ඤා සඤ්ඤා ධම්මෙසු. අයං වුච්චති භික්ඛවෙ සඤ්ඤානං වෙමත්තතා.

1. වේදනානිරොධං - මජසං.

(2) "මහණෙනි, වේදනා දතයුතු ය ... වේදනා නිරෝධගාමිනීපටිපද දතයුතු" යයි මෙසේ තෙල යමක් කියනලද නම්, තෙල කරුණ කවර හෙයින් කියනලදදැ, යත්:

මහණෙනි, සුඛවේදනා ය, දුක්ඛවේදනා ය, අදුක්ඛමසුඛවේදනා ය යි මෙ වේදනා තුණෙක.

මහණෙනි, වේදනාවන්ගේ නිදානසම්භවය කවරේ ය යත්: මහණෙනි, ස්පර්ශය වේදනාවන්ගේ නිදානසම්භව යි.

මහණෙනි, වේදනාවන්ගේ වේමත්තතාව කවර යත්: මහණෙනි, සාමිසසුඛවේදනාවෙක් ඇත. නිරාමිස සුඛවේදනාවෙක් ඇත. සාමිසදුක්ඛ-වේදනාවෙක් ඇත. නිරාමිස දුක්ඛවේදනාවෙක් ඇත. සාමිස අදුක්ඛමසුඛ-වේදනාවෙක් ඇත. නිරාමිස අදුක්ඛමසුඛ වේදනාවෙක් ඇත. මහණෙනි, වේදනාවන්ගේ මෙ වෙමත්තතා යි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, වේදනාවන්ගේ විපාකය කවරේ ය යත්: මහණෙනි, යම් ආත්මභාවයක් කැමැති වනුයෙ එයිනෙයින් උපන් පුණ්‍යභාගිය වූ හෝ අපුණ්‍යභාගිය වූ හෝ ආත්මභාවයක් උපදවා නම්, මහණෙනි, මෙ වේදනාවන්ගේ විපාක යි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, වේදනානිරෝධය කවරේ ය යත්. මහණෙනි, ස්පර්ශ නිරෝධය වේදනා නිරෝධ යි.

මෙ අරිඅටඟි මඟ ම වේදනානිරෝධ ගාමිනීපටිපද වෙයි. එ නම්: සම්මාදිට්ඨිය ... සම්මාසමාධි යි.

මහණෙනි, යම් කලෙක පටන් අරිසවු මෙසේ වේදනාවන් දන්නේ ද, මෙසේ වේදනානිදානසම්භවය දන්නේ ද, මෙසේ වේදනාවන්ගේ වේමත්ත-තාව දන්නේ ද, මෙසේ වේදනාවන්ගේ විපාක දන්නේ ද, මෙසේ වේදනා-වන්ගේ නිරෝධය දන්නේ ද, මෙසේ වේදනා නිරෝධගාමිනීපටිපද දන්නේ ද, හෙ මෙ නිර්වේධකබ්‍රහ්මචර්‍ය්‍යය වූ වේදනානිරෝධය දන්නේ ය.

"මහණෙනි, වේදනා දතයුතු ය ... වේදනානිරෝධගාමිනීපටිපද දත-යුතු ය"යි මෙසෙයින් යමක් කියන ලද නම්, තෙල කරුණ මෙ පිණිස කියන ලදි.

(3) "මහණෙනි, සංඥ දතයුතුය ... සංඥනිරෝධගාමිනීප්‍රතිපත් දතයුතු ය යි මෙසෙයින් යමක් කියන ලද නම්, තෙල කරුණ කුමක් පිණිස කියන ලද ය යත්:

මහණෙනි, මෙ සංඥ සයෙක: රූපසංඥ ශබ්දසංඥ ගන්ධසංඥ රස-සංඥ ස්ප්‍රෂ්ටව්‍යසංඥ ධර්මසංඥ යි.

මහණෙනි, සංඥවන්ගේ නිදාන සම්භවය කවරේ ය යත්: මහණෙනි, ස්පර්ශය සංඥවන්ගේ නිදාන සම්භවය යි.

මහණෙනි, සංඥවන්ගේ වෙමත්තතා කවර යත්: මහණෙනි, රූපයෙහි අන් සංඥයෙක, ශබ්දයෙහි අන් සංඥයෙක, ගන්ධයෙහි අන් සංඥයෙක, රසයෙහි අන් සංඥයෙක, ස්ප්‍රෂ්ටව්‍යයෙහි අන් සංඥයෙක, ධර්මයෙහි අන් සංඥයෙක, මහණෙනි, මෙ සංඥවන්ගේ වෙමත්තතා යි

කතමො ච භික්ඛවෙ සඤ්ඤානං විපාකො: වොහාරවෙපක්කාහං භික්ඛවෙ සඤ්ඤං වදාමි. යථා යථා නං සඤ්ජානාති, තථා තථා වොහරති එවං සඤ්ඤී අහොසින්ති. අයං වුච්චති භික්ඛවෙ සඤ්ඤානං විපාකො.

කතමො ච භික්ඛවෙ සඤ්ඤානිරොධො: ඵස්සනිරොධො භික්ඛවෙ සඤ්ඤානිරොධො.

අයමෙව අරියො අට්ඨඞ්ගිකො මග්ගො සඤ්ඤානිරොධගාමිනී පටිපදා. සෙය්‍යථීදං: සම්මා දිට්ඨි -පෙ- සම්මාසමාධි.

යතො ච ඛො භික්ඛවෙ අරියසාවකො එවං සඤ්ඤං පජානාති, එවං සඤ්ඤානං නිදානසම්භවං පජානාති, එවං සඤ්ඤානං වෙමත්තතං පජානාති, එවං සඤ්ඤානං විපාකං පජානාති, එවං සඤ්ඤානිරොධං පජානාති, එවං සඤ්ඤානිරොධගාමිනිං පටිපදං පජානාති, සො ඉමං නිබ්බෙධිකං බ්‍රහ්මචරියං පජානාති සඤ්ඤානිරොධං.

“සඤ්ඤා භික්ඛවෙ වෙදිතබ්බා -පෙ- සඤ්ඤානිරොධගාමිනී පටිපදා වෙදිතබ්බා”ති. ඉති යන්තං වුත්තං, ඉදමෙතං පටිච්ච වුත්තං.

(4) “ආසවා භික්ඛවෙ වෙදිතබ්බා -පෙ- ආසවනිරොධගාමිනී පටිපදා වෙදිතබ්බා”ති ඉති ඛො පනෙතං වුත්තං, කිඤ්චෙතං පටිච්ච වුත්තං:

තයො මෙ භික්ඛවෙ ආසවා: කාමාසවො, භවාසවො, අවිජ්ජාසවො.

කතමො ච භික්ඛවෙ ආසවානං නිදාන සම්භවො: අවිජ්ජා භික්ඛවෙ ආසවානං නිදානසම්භවො.

කතමා ච භික්ඛවෙ ආසවානං වෙමත්තතා: අත්ථි භික්ඛවෙ ආසවා නිරයගාමිනියා, අත්ථි භික්ඛවෙ ආසවා තිරච්ඡානයොනිගාමිනියා, අත්ථි භික්ඛවෙ[1] ආසවා පෙත්තිවිසයගාමිනියා, අත්ථි භික්ඛවෙ[1] ආසවා මනුස්සලොකගාමිනියා, අත්ථි භික්ඛවෙ[1] ආසවා දෙවලොකගාමිනියා, අයං වුච්චති භික්ඛවෙ ආසවානං වෙමත්තතා.

කතමො ච භික්ඛවෙ ආසවානං විපාකො: යං ඛො භික්ඛවෙ අවිජ්ජාගතො තජ්ජං තජ්ජං අත්තභාවං අභිනිබ්බත්තෙති පුඤ්ඤභාගියං වා අපුඤ්ඤභාගියං වා, අයං වුච්චති භික්ඛවෙ ආසවානං විපාකො.

කතමො ච භික්ඛවෙ ආසවනිරොධො. අවිජ්ජානිරොධො භික්ඛවෙ ආසවනිරොධො.

අයමෙව අරියො අට්ඨඞ්ගිකො මග්ගො ආසවනිරොධගාමිනී පටිපදා. සෙය්‍යථීදං: සම්මාදිට්ඨි -පෙ- සම්මාසමාධි.

යතො ච ඛො භික්ඛවෙ අරියසාවකො එවං ආසවෙ පජානාති, එවං ආසවනිදානසම්භවං[2] පජානාති, එවං අසවානං වෙමත්තතං පජානාති, එවං එවං ආසවානං වෙමත්තතං පජානාති, එවං ආසවානං විපාකං පජානාති, එවං ආසවනිරොධං පජානාති, එවං ආසවනිරොධගාමිනිං[3] පටිපදං පජානාති, සො ඉමං නිබ්බෙධිකං බ්‍රහ්මචරියං පජානාති ආසවනිරොධං.

“ආසවා භික්ඛවෙ වෙදිතබ්බා -පෙ- ආසවනිරොධගාමිනී පටිපදා වෙදිතබ්බාති ඉති යන්තං වුත්තං, ඉදමෙතං පටිච්ච වුත්තං.

1. භික්ඛවෙ - මරම්මපොත්ථකෙ නත්ථි
2. ආසවානං නිදානසම්භවං - මජසං.
3. ආසවානං නිරොධගාමිනිං - මජසං

මහණෙනි, සංඥාවන්ගේ විපාක කවරේ ය: මහණෙනි, මම (කථා) ව්‍යවහාර සඞ්ඛ්‍යාත විපාකහේතුයෙන් සංඥාව කියමි. යම් යම් සැටියෙකින් හඳුනාගන්නේ ද, (මෙ බඳු සංඥා ඇතියෙම් වීම් යි) එ එ සැටියෙන් ව්‍යවහාර කෙරෙයි. මහණෙනි, මේ සංඥාවන්ගේ විපාක යයි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, සංඥානිරොධ කවරේ ය: මහණෙනි, ස්පර්ශනිරෙධය සංඥානිරෙධ වෙයි.

මේ අරිඅටඟිමඟ ම සංඥානිරොධගාමිනීප්‍රතිපත් වෙයි. හේ කිසේ ය: සම්මාදිට්ඨි ය ... සම්මාසමාධි යි

මහණෙනි, යම් තැනෙක පටන් ආර්‍ය්‍යශ්‍රාවක මෙසේ සංඥාව දන්නේ වේ ද, මෙසේ සංඥාවන්ගේ නිදානසම්භවය දන්නේ වේ ද, මෙසේ සංඥාවන්ගේ වෙමත්තතාව දන්නේ වේ ද, මෙසේ සංඥාවන්ගේ විපාක දන්නේ වෙ ද, මෙසේ සංඥානිරෙධය දන්නේ වේ ද, මෙසේ සංඥානිරෙධගාමිනීප්‍රතිපත් දන්නේ වේ ද, හේ මෙ නිර්වේධක බ්‍රහ්මචර්‍ය්‍යය වූ සංඥානිරොධය දන්නේ වෙයි.

මහණෙනි, ''සංඥා දතයුතු ය...සංඥානිරොධගාමිනීප්‍රතිපත් දතයුතු ය''යි මෙසේ යම් එ බසෙක් කියනලද ද, මෙ බස් තෙල පිණිස කියන ලදි.

(4) මහණෙනි, ආස්‍රවයෝ දතයුත්තාහ ... ආස්‍රවනිරොධගාමිනීප්‍රතිපත් දතයුතු ය යි යමක් කියනලද නම් තෙල කරුණ කුමක් පිණිස කියන ලද ය යත්:

මහණෙනි, මෙ ආස්‍රවයෝ තුන්දෙනෙකි: කාමාස්‍රව ය, භවාස්‍රව ය, අවිද්‍යාස්‍රව යි.

මහණෙනි, ආස්‍රවයන්ගේ නිදාන සම්භවය කවරේ ය යත්: මහණෙනි, අවිද්‍යාව ආස්‍රවයන්ගේ නිදානසම්භව වෙයි.

මහණෙනි, ආස්‍රවයන්ගේ වෙමත්තතා කවර: මහණෙනි, නිරයගමනට ප්‍රත්‍යය වූ ආස්‍රවකෙනෙක් ඇත. මහණෙනි, තිරිශ්චීනයෝනි ගමනට හිත වූ ආස්‍රව කෙනෙක් ඇත. මහණෙනි, ප්‍රෙතවිෂය ගමනට හිත වූ ආස්‍රව කෙනෙක් ඇත. මහණෙනි, මිනිස්ලෝ ගමනට හිත වූ ආස්‍රව කෙනෙක් ඇත. මහණෙනි, දෙව්ලෝ ගමනට හිත වූ ආස්‍රව කෙනෙක් ඇත. මහණෙනි මේ ආස්‍රවයන්ගේ වෙමත්තතා යි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, ආස්‍රවයන්ගේ විපාක කවරේය යත්: මහණෙනි, යම් හෙයකින් අවිද්‍යාගත සත්ත්ව තෙමේ එයින් එයින් හටගත් පුණ්‍යභාගිය වේවයි, අපුණ්‍යභාගිය වේවයි අත්බවක් දනවා ද, මහණෙනි, මේ ආස්‍රවයන්ගේ විපාකය යි කියමි.

මහණෙනි, ආස්‍රවනිරොධ කවරේ ය: මහණෙනි, අවිද්‍යානිරොධය ආස්‍රවනිරොධ වෙයි.

මෙ අරිඅටැඟි මඟ ම ආස්‍රවනිරොධගාමිනීප්‍රතිපත් වෙයි. හෙ කිසේ ය: සම්මාදිට්ඨි ය .. සම්මාසමාධි යි.

මහණෙනි, යම් තැනෙක පටන් ආර්‍ය්‍යශ්‍රාවක මෙසේ ආස්‍රව දන්නේ වේද, මෙසේ ආස්‍රව නිදානසම්භව දන්නේ වේ ද, මෙසේ ආස්‍රවයන්ගේ වෙමත්තතා දන්නේ වේ ද, මෙසේ ආස්‍රවයන්ගේ විපාක දන්නේ වේ ද, මෙසේ ආස්‍රවනිරොධය දන්නේ වේ ද, මෙසේ ආස්‍රවනිරොධගාමිනීප්‍රතිපත් දන්නේ වේ ද, හේ මෙ නිර්වේධකබ්‍රහ්මචර්‍ය්‍යය වූ ආස්‍රවනිරොධය දන්නේ වෙයි.

මහණෙනි, ''ආස්‍රව දතයුතු ය ... ආස්‍රවනිරොධගාමිනීප්‍රතිපත් දතයුතු ය'යි මෙසේ යම් එ බසෙක් කියනලද ද, මෙ බස් තෙල පිණිස කියන ලදි.

(5) "කම්මං භික්ඛවෙ වෙදිතබ්බං -පෙ- කම්මනිරොධගාමිනී පටිපදා වෙදිතබ්බා"ති ඉති ඛො පනෙතං වුත්තං, කිඤ්චෙතං පටිච්ච වුත්තං:

චෙතනාහං භික්ඛවෙ කම්මං වදාමි, චෙතයිත්වා කම්මං කරොති කායෙන වාචාය මනසා,

කතමො ච භික්ඛවෙ කම්මානං නිදානසම්භවො: ඵස්සො භික්ඛවෙ කම්මානං නිදානසම්භවො.

කතමා ච භික්ඛවෙ කම්මානං වෙමත්තතා: අත්ථි භික්ඛවෙ කම්මං නිරයවෙදනියං, අත්ථි කම්මං තිරච්ඡානයොනිවෙදනියං, අත්ථි කම්මං පෙත්තිවිසයවෙදනියං, අත්ථි කම්මං මනුස්සලොකවෙදනියං, අත්ථි කම්මං දෙවලොකවෙදනියං. අයං වුච්චති භික්ඛවෙ කම්මානං වෙමත්තතා.

කතමො ච භික්ඛවෙ කම්මානං විපාකො: තිවිධාහං භික්ඛවෙ කම්මානං විපාකං වදාමි: දිට්ඨෙ වා ධම්මෙ, උපපජ්ජෙ වා, අපරෙ වා පරියායෙ. අයං වුච්චති භික්ඛවෙ කම්මානං විපාකො.

කතමො ච භික්ඛවෙ කම්මනිරොධො: ඵස්සනිරොධො භික්ඛවෙ කම්මනිරොධො.

අයමෙව අරියො අට්ඨඞ්ගිකො මග්ගො කම්මනිරොධගාමිනී පටිපදා. සෙය්‍යථීදං: සම්මාදිට්ඨි -පෙ- සම්මාසමාධි.

යතො ච ඛො භික්ඛවෙ අරියසාවකො එවං කම්මං පජානාති, එවං කම්මානං නිදානසම්භවං පජානාති, එවං කම්මානං වෙමත්තතං පජානාති, එවං කම්මානං විපාකං පජානාති, එවං කම්මනිරොධං පජානාති, එවං කම්මනිරොධගාමිනිං පටිපදං පජානාති. සො ඉමං නිබ්බෙධිකං බ්‍රහ්මචරියං පජානාති කම්මනිරොධං.

"කම්මං භික්ඛවෙ වෙදිතබ්බං -පෙ- කම්මනිරොධගාමිනී පටිපදා වෙදිතබ්බා"ති ඉති යන්තං වුත්තං, ඉදමෙතං පටිච්ච වුත්තං.

(6) "දුක්ඛං භික්ඛවෙ වෙදිතබ්බං, දුක්ඛස්ස නිදානසම්භවො වෙදිතබ්බො, දුක්ඛස්ස වෙමත්තතා වෙදිතබ්බා, දුක්ඛස්ස විපාකො වෙදිතබ්බො, දුක්ඛස්ස නිරොධො[1] වෙදිතබ්බො, දුක්ඛස්ස නිරොධගාමිනී[2] පටිපදා වෙදිතබ්බා"ති ඉති ඛො පනෙතං වුත්තං, කිඤ්චෙතං පටිච්ච වුත්තං.

ජාතිපි දුක්ඛා ජරාපි දුක්ඛා ව්‍යාධිපි දුක්ඛා මරණම්පි දුක්ඛං සොකපරිදෙවදුක්ඛදොමනස්සුපායාසාපි දුක්ඛා යම්පිච්ඡං න ලභති තම්පි දුක්ඛං, සඞ්ඛිත්තෙන පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා දුක්ඛා.

කතමො ච භික්ඛවෙ දුක්ඛස්ස නිදානසම්භවො: තණ්හා භික්ඛවෙ දුක්ඛස්ස නිදානසම්භවො.

කතමා ච භික්ඛවෙ දුක්ඛස්ස වෙමත්තතා: අත්ථි භික්ඛවෙ දුක්ඛං අධිමත්තං, අත්ථි පරිත්තං, අත්ථි දන්ධවිරාගී[3] අත්ථි ඛිප්පවිරාගී. අයං වුච්චති භික්ඛවෙ දුක්ඛස්ස වෙමත්තතා.

1 දුක්ඛනිරොධො - මජසං. 2. දුක්ඛනිරොධගාමිනී - මජසං.
3 දන්ධවිරාගං - කත්ථචි. 4 ඛිප්පවිරාගං - කත්ථචි.

(5) "මහණෙනි, කර්මය දතයුතු ය ... කර්මනිරොධගාමිනී ප්‍රතිපත් දතයුතුය යි මෙසෙයින් යමක් කියන ලද නම්, තෙල කරුණ කුමක් පිණිස කියනලද ය යත්:

මහණෙනි, (විධාන) චේතනාව කර්මය ය යි මම කියමි. (ද්වාරප්‍රවෘත්ත-චෙතනායෙන්) සිතා කයින් වචසින් මනසින් කම් කෙරෙයි.

මහණෙනි, කර්මයන්ගේ නිදානසම්භවය කවරේ ය: මහණෙනි, ස්පර්ශය කර්මයන්ගේ නිදානසම්භව යි.

මහණෙනි, කර්මයන්ගේ වෙමත්තතා කවර: මහණෙනි, නිරයෙහි විපාක-දෙන කර්මයෙක් ඇත. තිරිසන්යොනියෙහි විපාක දෙන කර්මයෙක් ඇත. ප්‍රෙතවිෂයෙහි විපාක දෙන කර්මයෙක් ඇත. මනුෂ්‍යලොකයෙහි විපාක දෙන කර්මයෙක් ඇත. දෙවලොකයෙහි විපාක දෙන කර්මයෙක් ඇත. මහණෙනි මෙ කර්මයන්ගේ වෙමත්තතා යි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, කර්මයන්ගේ විපාක කවරේ ය යත්. මහණෙනි, දිට්ඨධම්මයෙහි හෝ අනතුරු අත්බව්හි හෝ අනෙක් අත්බවෙක හෝ යි මම කර්මයන්ගේ විපාකය ත්‍රිවිධ කොට කියමි. මහණෙනි, මෙ කර්මයන්ගේ විපාක ය යි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි කර්මනිරොධය කවරේ ය යත්: මහණෙනි, ස්පර්ශනිරොධය කර්මනිරොධයි.

මෙ ආර්‍ය්‍ය අෂ්ටාඞ්ගිකමාර්ගය ම කර්මනිරොධගාමිනී ප්‍රතිපදා යි. එ නම්: සම්මාදිට්ඨිය ... සම්මාසමාධි යි.

මහණෙනි, යම් කලෙක පටන් ආර්‍ය්‍යශ්‍රාවක මෙසේ කම් දන්නේ ද, මෙසේ කර්මයන්ගේ නිදානසම්භවය දන්නේ ද, මෙසේ කර්මයන්ගේ වෙමත්තතා දන්නේ ද, මෙසේ කර්මයන්ගේ විපාක දන්නේ ද, මෙසේ කර්මනිරොධය දන්නේ ද, මෙසේ කර්මනිරොධගාමිනීපටිපදා දන්නේ ද, හෙ කර්මනිරොධ නම් වූ මෙ නිර්වේධකබ්‍රහ්මචර්යය දන්නේ ය.

මහණෙනි, කර්මය දතයුතු ය ... කර් නිරොධගාමිනීප්‍රතිපදාව දතයුතු ය"යි මෙසේ තෙල යමක් කියනලද නම්, තෙල කරුණ මෙ සඳහා කියන ලදී.

(6) මහණෙනි, දුඃඛය දතයුතු ය. දුඃඛයාගේ නිදානසම්භවය දතයුතු ය. දුඃඛයාගේ වෙමත්තතා දතයුතු ය. දුඃඛයාගේ විපාක දතයුතු ය. දුඃඛයාගේ නිරොධය දතයුතු ය. දුඃඛයාගේ නිරොධගාමිනීප්‍රතිපදාව දතයුතු ය යි මෙ සේ තෙල යමක් කියනලද නම් තෙල කරුණ කුමක් පිණිස කියනලද ය යත්:

ජාතිය ද දුකෙක, ජරාව ද දුකෙක, ව්‍යාධිය ද දුකෙක, මරණය ද දුකෙක, ශොක, පරිදේව, දුඃඛ, දෞර්මනස්‍ය, උපායාසයෝ ද දුක්හ. යමක් කැමැති වනුයේත් නොලබා නම් එ ද දුකෙක, සැකෙවින් පඤ්චො-පාදානස්කන්ධයෝ දුක්හ.

මහණෙනි, දුඃඛයාගේ නිදානසම්භවය කවරේ ය යත්: මහණෙනි, තෘෂ්ණාව දුඃඛයාගේ නිදානසම්භවය යි.

මහණෙනි, දුඃඛයාගේ වෙමත්තතා කවර: මහණෙනි, අධිමාත්‍ර බලවත් දුඃඛයෙක් ඇත. අල්පමාත්‍ර දුඃඛයෙක් ඇත. දන්ධවිරාගී දුඃඛයෙක් ඇත, ක්ෂිප්‍රවිරාගී දුඃඛයෙක් ඇත. මහණෙනි, මෙ දුඃඛයාගේ වෙමත්තතා යි.

කතමො ච භික්ඛවෙ දුක්ඛස්ස විපාකො: ඉධ භික්ඛවෙ එකච්චො යෙන දුක්ඛෙන අභිභූතො පරියාදින්නචිත්තො සොචති, කිලමති, පරිදෙවති, උරත්තාළිං කන්දති, සම්මොහං ආපජ්ජති. යෙන වා පන දුක්ඛෙන අභිභූතො පරියාදින්න චිත්තො බහිද්ධා පරියෙට්ඨිං ආපජ්ජති "කො එකපදං ද්විපදං පජානාති ඉමස්ස දුක්ඛස්ස නිරොධායා"ති. සම්මොහවෙපක්කං වාහං භික්ඛවෙ දුක්ඛං වදාමි පරියෙට්ඨිවෙපක්කං වා.

කතමො ච භික්ඛවෙ දුක්ඛනිරොධො: තණ්හානිරොධො භික්ඛවෙ දුක්ඛනිරොධො.

අයමෙව අරියො අට්ඨඞ්ගිකො මග්ගො දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදා. සෙය්‍යථීදං: සම්මාදිට්ඨි -පෙ- සම්මාසමාධි.

යතො ච ඛො භික්ඛවෙ අරියසාවකො එවං දුක්ඛං පජානාති, එවං දුක්ඛස්ස නිදානසම්භවං පජානාති, එවං දුක්ඛස්ස වෙමත්තතං පජානාති, එවං දුක්ඛස්ස විපාකං පජානාති, එවං දුක්ඛනිරොධං පජානාති, එවං දුක්ඛනිරොධගාමිනිං පටිපදං පජානාති, සො ඉමං නිබ්බෙධිකං බ්‍රහ්මචරියං පජානාති දුක්ඛනිරොධං.

"දුක්ඛං භික්ඛවෙ වෙදිතබ්බං, දුක්ඛස්ස නිදානසම්භවො වෙදිතබ්බො, දුක්ඛස්ස වෙමත්තතා වෙදිතබ්බා, දුක්ඛස්ස විපාකො වෙදිතබ්බො, දුක්ඛනිරොධො වෙදිතබ්බො, දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදා වෙදිතබ්බා"ති ඉති යන්තං වුත්තං, ඉදමෙතං පටිච්ච වුත්තං.

අයං සො ඛො භික්ඛවෙ නිබ්බෙධිකපරියායො ධම්මපරියායොති.

6. 2. 1. 10.

[සීහනාද සුත්තං]

[සාවත්ථි නිදානං]

10. ඡයිමානි භික්ඛවෙ තථාගතස්ස තථාගතබලානි යෙහි බලෙහි සමන්නාගතො තථාගතො ආසභං ඨානං පටිජානාති, පරිසාසු සීහනාදං නදති, බ්‍රහ්මචක්කං පවත්තෙති. කතමානි ඡ:

(1) ඉධ භික්ඛවෙ තථාගතො ඨානඤ්ච ඨානතො අට්ඨානඤ්ච අට්ඨානතො යථාභූතං පජානාති. යම්පි භික්ඛවෙ තථාගතො ඨානඤ්ච ඨානතො අට්ඨානඤ්ච අට්ඨානතො යථාභූතං පජානාති, ඉදම්පි භික්ඛවෙ තථාගතස්ස තථාගතබලං හොති යං බලං ආගම්ම තථාගතො ආසභං ඨානං පටිජානාති, පරිසාසු සීහනාදං නදති, බ්‍රහ්මචක්කං පවත්තෙති.

(2) පුන ච පරං භික්ඛවෙ තථාගතො අතීතානාගතපච්චුප්පන්නානං කම්මසමාදානානං ඨානසො හෙතුසො විපාකං යථාභූතං පජානාති. යම්පි භික්ඛවෙ තථාගතො අතීතානාගතපච්චුප්පන්නානං කම්මසමාදානානං ඨානසො හෙතුසො විපාකං යථාභූතං පජානාති, ඉදම්පි භික්ඛවෙ තථාගතස්ස තථාගතබලං හොති, යං බලං ආගම්ම තථාගතො ආසභං ඨානං පටිජානාති, පරිසාසු සීහනාදං නදති, බ්‍රහ්මචක්කං පවත්තෙති.

Free Distribution www.aathaapi.org

මහණෙනි, දුඃඛයාගේ විපාක කවරේ ය: මහණෙනි, මෙ ලොව්හි ඇතැමෙක් යම් දුකෙකින් මඩනා ලදුයේ වැලඳගත් සිත් ඇතියේ ශෝක කෙරෙයි. වෙහෙසෙයි. වැලපෙයි. ළෙහි අත් පැහැර හඬයි. මූලාවට පැමිණෙයි. යම් හෝ දුකෙකින් මඩනා ලදුයේ වැලඳගත් සිත් ඇතියේ 'මේ දුක නිරුද්ධ කිරීම පිණිස කවරෙක් එක් පදමතුරක් දෙ පදමතුරක් දනී දෑ'යි පිටත්හි සෙවීමට පැමිණෙයි. මහණෙනි, මම දුක සම්මොහ-විපාක ඇතියක් කොට ද පර්යේෂණ විපාක ඇතියක් හෝ කොට ද කියමි.

මහණෙනි, දුඃඛනිරෙධය කවරේ ය යත්: මහණෙනි, තණ්හානිරොධය දුඃඛනිරොධ යි.

මෙ අරිඅටඟිමඟ ම දුඃඛනිරොධගාමිනිප්‍රතිද යි. එ නම්: සම්මාදිට්ඨිය ... සම්මාසමාධි යි.

මහණෙනි, යම් තැනෙක පටන් අරිසවු මෙසේ දුඃඛය දන්නේ ද මෙසේ දුඃඛයාගේ නිදානසම්භවය දන්නේ ද, මෙසේ දුඃඛයාගේ නානාකරණය දන්නේ ද, මෙසේ දුඃඛයාගේ විපාක දන්නේ ද, මෙසේ දුඃඛයාගේ නිරොධය දන්නේ ද, මෙසේ දුඃඛනිරොධගාමිනිප්‍රතිපද දන්නේ ද, හෙ දුඃඛනිරොධය වූ මේ නිර්වේධකබ්‍රහ්මචරියාව දන්නේය.

මහණෙනි, දුඃඛය දතයුතු ය, දුඃඛයාගේ නිදානසම්භවය දතයුතු ය, දුඃඛයාගේ නානාකරණය දතයුතු ය, දුඃඛයාගේ විපාක දතයුතු ය, දුඃඛනිරෝධය දතයුතු ය, දුඃඛනිරොධගාමිනීප්‍රතිපද දතයුතු ය"යි මෙසේ යමක් කියනලද නම් තෙල කරුණ මෙ පිණිස කියන ලදි.

මහණෙනි, මේ ඒ නිබ්බෙධිකපරියාය වූ ධම්මපරියාය යි.

6. 2. 1. 10.

[සීහනාද සූත්‍රය]

[සැවැත්නිදන යි]

10. මහණෙනි, යම් බලයෙකින් සමන්වාගත තථාගතයෝ ශ්‍රෙෂ්ඨ ස්ථානය ප්‍රතිජානන කෙරෙත් නම්, පිරිස්හි සිංහනාද කෙරෙත් නම්, ශ්‍රෙෂ්ඨ ඥනචක්‍ර සඞ්ඛ්‍යාත බ්‍රහ්මචක්‍රය පවත්වත් නම්, තථාගතයන්ගේ මෙ එ බඳු තථාගතබල සයෙක. කවර සයෙක යත්:

(1) මහණෙනි, මෙ ලොව්හි තථාගතයෝ ස්ථාන ස්ථාන (හෙතු) විසින් ද, අස්ථාන අස්ථාන (අහෙතු) විසින් ද, යථාභූතය දන්නාහ. මහණෙනි, තථාගතයෝ යම් හෙයෙකින් ස්ථානය ස්ථාන විසින් ද, අස්ථානය අස්ථාන විසින් ද දන්නාහු ද, මහණෙනි, යම් බලයකට පැමිණ තථාගතයෝ ශ්‍රෙෂ්ඨ ස්ථානය පිළිදන්නාහු පිරිස්හි අභීතනාද කෙරෙත් ද, ශ්‍රෙෂ්ඨඥනචක්‍රය පවත්වත් ද, මෙ තථාගතයන්ගේ එ තථාගතබල වෙයි.

(2) තවද මහණෙනි, තථාගතයෝ ස්ථාන විසින් හේතු විසින් අතීත අනාගත ප්‍රත්‍යුත්පන්නකර්මසමාදානයන්ගේ විපාකය යථාභූත කොට දන්නාහ. මහණෙනි, යම් හෙයෙකින් තථාගයෝ ස්ථාන විසින් හෙතු විසින් අතීත අනාගත ප්‍රත්‍යුත්පන්නකර්මසමාදානයන්ගේ විපාකය යථාභූත කොට දනිත් ද, මහණෙනි, තථාගතයෝ යම් බලයකට පැමිණ ශ්‍රෙෂ්ඨ-ස්ථානය පිළිදන්නාහු නම්, පිරිස්හි අභීතනාද කෙරෙත් නම්, බ්‍රහ්මචක්‍රය පවත්වත් නම්, තථාගතයන්ගේ මෙ එ තථාගතබලය වෙයි.